

jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning*. Den gældende Lov udløber med Udgangen af Aaret 1943, men da de særlige Bestemmelser i § 3 om Roeprisens Fastsettelse allerede udløber den 30. April i Aar, er det nødvendigt allerede nu at gennemføre en Ordning for den nye Kampagne.

Som Følge af det mindre gode Høstresultat sidste Aar var det desværre nødvendigt for Januar Kvartal at nedsætte Befolkningens Sukkerration fra 2 kg til 1½ kg pr. Maaned. Men i øvrigt maa den hidtidige Ordning siges at have virket tilfredsstillende, saaledes at den danske Befolkning har faaet en nogenlunde rimelig Tildeling af dette vigtige Næringsmiddel til en meget lav Pris, samtidig med at Sukker ogsaa i Aar, om end desværre i mindre Omfang end det foregaaende Aar, har kunnet eksporteres til vore nordiske Nabolande, Sverige, Norge og Finland, der under de foreliggende Forhold i høj Grad har haft Brug for det danske Sukker.

En Forlængelse af Ordningen maa navnlig i Betragtning af de af Krigssituationen opstaaede Vanskeligheder, anses for at være fuldt saa paakrævet som nogen Sinde før.

Lovforslaget er i Hovedsagen affattet i Overensstemmelse med Principperne i tidligere Love, og jeg skal derfor indskrænke mig til at fremsætte nogle Bemærkninger til Lovforslagets § 3, der vedrører Forholdet til Dyrkerne.

Ved Sukkerloven af 1941, der blev forlænget i 1942, fastsattes Roeprisen til 4 Kr. 10 Øre pr. leveret Dobbeltcentner; dertil kommer Tantième, der andrager 30 Øre pr. Dobbeltcentner. Dyrkerne har hidtil af Roeprisen afholdt Udgiften ved Transporten af Roerne til Fabrik, idet denne var indkalkuleret i Prisen. Som Følge af de stigende Vanskeligheder ved Transporten af Roer til Fabrik — adskillige Dyrkere har paa Grund af Biltrafikkens Indskrænkning været henvist til med Hestevogn at transportere Roerne enten til Fabrik eller til Roebane eller anden Bane — er Fragtudgifterne blevet af en saadan Størrelse, at de har afgørende Indflydelse paa det Nettoudbytte, der faas af Arealerne. Regeringen har derfor ment at burde imødekomme Dyrkerne med et Tilskud til Dækning af disse ekstraordinært store Fragtudgifter, hvorfor man har foreslaaet, at der gives et Tilskud paa 35 Øre pr. leveret Dobbeltcentner Roer.

I Lovforslagets § 3 er desuden optaget en Bestemmelse om, at der i Tilfælde af, at Arbejdsudgifterne skulde stige, skal ske en Regulering af Prisen. Arbejderspørgsmaalet har jo i det sidste Par Aar spillet en stadig stigende Rolle for Roe dyrkerne, og der har i visse Perioder været Vanskeligheder med at faa tilstrækkelig Arbejdskraft, Vanskeligheder, der for en Del maaske kan staa i Forbindelse med de ugunstige Vejrforholds Indvirkning paa Arbejdets Tilrettelæggelse. Sukkerfonden vil kunne dække de Tillæg til Roeprisen, der er Tale om, saaledes at den hidtidige meget lave Sukkerpris kan fastholdes uændret. Dette er specielt under de nuværende Prisforhold selvsagt af stor Betydning for Befolkningen.

Der har været ført Forhandlinger med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger om Prisen paa Roer, og der er med Overbestyrelsen opnaaet Enighed om den i Lovforslagets § 3 angivne Ordning. Man maa herefter formentlig kunne anse Arealtegningen for det kommende Aar for at være sikret. I øvrigt har man Opmærksomheden henvendt paa, saafremt Omstændighederne gør det nødvendigt, at give Landmænd, som ikke tidligere har dyrket Sukkerroer til Fabrikkerne, Adgang til at tegne Arealer for at sikre Tegning af det nødvendige Areal.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at Arealet i 1942—43, som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, androg ca. 46 600 ha. Dette Areal agtes opretholdt og eventuelt udvidet til ca. 48 400 ha svarende til Arealet i 1941.

Om det forløbne Sukkeraar skal jeg oplyse, at der i Sukkeraaret 1942—43 i alt er oparbejdet ca. 13 936 000 Dobbeltcentner Sukkerroer, der har givet et Udbytte, som anslaaes til ca. 194 500 t Konsumsukker mod ca. 252 000 t i 1941—42. Det gennemsnitlige Roeudbytte pr. Tønde Land har været 165,6 Dobbeltcentner, medens det for Sukkeraaret 1941—42 var 185 Dobbeltcentner pr. Tønde Land. Forklaringen paa det forholdsvis ringe Sukkerudbytte ligger dels heri, dels i, at Sukkerprocenten i Roerne var væsentlig lavere end i 1941—42, og Arealet var godt 4 pCt. mindre i 1942 end i 1941. Vi maa haabe, at Vækstbetingelserne for Sukkerroerne i den kommende Kampagne vil blive væsentlig gunstigere end sidste Aar, saaledes at man kan komme op paa en betydelig større Sukkerproduktion.

Med det milde Vejr, vi har haft, rykker Saatiden saa meget frem, at det er af